

ZAČIATKY

Vtedajšie hasičské zbory zápasili s nedostatkami v materiálnom vybavení. Ich hasičské zariadenie bolo na začiatku dosť primitívne. Spolu s Tunežicami vlastnili džbár na kolesách, ktorý bol opatrený pumpou. Prvú striekačku (ručnú) kúpili v roku 1888.

Hasičský zbor viedol pokladničnú knihu. Podľa nej v roku 1890 dostali od majiteľa veľkostatku a cementárne baróna Schenka 160 zlatých, od panstva z kaštieľa 200 zlatých, od obce 30 zlatých.

Za tieto peniaze kúpili:

24 ks blúz – 62,69 zlatých

15 ks prilieb – 19,50

hasičské vedrá – 202,71

25 opaskov – 31 zlatých.

Ďalej kúpili dve trúby, knihy a ďalšie potreby. Na obecný účet sa zaobstarali hadice a lezecké povrazy. Pokladníkom v tom čase bol Jozef Vlasatý. Asi v roku 1888 postavili drevené hasičské skladište.

PRVÁ HASIČSKÁ ZBROJNICA

Dňa 5. januára 1921 sa hasičský zbor zišiel na valné zhromaždenie už podľa nových stanov. Spolok mal vtedy 30 členov. Za veliteľa opäť zvolili Jána Habánka a za miestoviteľa Jozefa Hriadelu st. Z tohto valného zhromaždenia vyšla požiadavka, aby hasiči dostávali od obce aspoň 200 korún ročnej podpory a aby obec zaopatřila hasičskú zbrojnicu. Táto výzva mala odozvu a obec skutočne v roku 1924 hasičskú zbrojnicu dala postaviť. Ďalšie príspevky a materiálna podpora sa dostávala od cementárne – ročne 200 korún a príležitostne hasičov podporili aj ostatné podniky - vápenka a veľkostatok.

Po vojne sa uskutočnilo viacero zmien vo vedení hasičského zboru. V roku 1922 odišiel trubač Michal Hriadel, ktorý bol členom 33 rokov. Na jeho miesto nastúpil Pavel Turza. Odstúpil aj veliteľ Ján Habánek a dňa 6. januára 1923 na jeho miesto bol zvolený Pavel Koyš a za miestoviteľa Ondrej Peterka.

PRVÁ MOTOROVÁ STRIEKAČKA

Pre dobrovoľný hasičský zbor v Ladcoch bol rok 1928 veľmi významný preto, lebo zakúpili prvú motorovú striekačku. Striekačka bola 4 – kolová a stála 44 000 Kčs. K nej patrilo prísľušenstvo: 300 metrov hadíc. Dňa 30. septembra 1928 sa uskutočnila veľká slávnosť za prítomnosti celej miestnej honorácie, ale aj zemského veliteľa hasičstva na Slovensku Schmidta. Krstnými matkami boli pani Berg-

mannová a Lukovinyiová. Odpodľudia sa uskutočnilo cvičenie za účasti mnohých obcí. V tom istom roku novú hasičskú striekačku „vyskúšali“ pri hasení požiaru v trestnici Ilava.

HASIČI CEZ VOJNU

Na valnom zhromaždení Dobrovoľného hasičského zboru v Ladcoch bol zvolený nový výbor. Pavel Koyš sa stal veliteľom, Ondrej Peterka námestníkom veliteľa, Adam Vrábel tajomníkom, Pavel Kalus pokladníkom.

Počas vojny činnosť hasičského zboru nepoklesla, v niektorých činnostiach dokonca zintenzívnila. Členovia hasičského zboru boli zapojení do civilnej obrany. Každý deň držali dvaja hasiči službu v požiarnej zbrojnici. Stroje museli byť riadne opatrené, udržiavané v pohotovosti, v zime sa dokonca pri nich muselo kúriť. Dňa 24. decembra 1940 vznikol požiar v Ladeckej účastinárskej spoločnosti pre dorábanie vápna a dreva. Celá budova aj s technickým zariadením zhorela a 12 železničných vozňov, ktoré stáli v blízkosti, bolo zachránených vďaka obetavosti zamestnancov železničnej stanice. Tento požiar bol jedným z dôvodov, že firma bola v roku 1941 zrušená. V roku 1942 mal Hasičský zbor v Ladcoch 27 činných a 3 čestných členov.

PÄŤDESIATE ROKY

Pre postavenie hasičstva v spoločnosti malo veľký význam vydanie zákona čísla 62 z roku 1950 o ochrane pred požiarňami a inými živelnými pohromami. Starostlivosť o hasičstvo pripadla priamo Miestnemu národnému výboru, ktorý prevzal dozor i záruku za činnosť a akcieschopnosť. Rada MNV v Ladcoch a Tunežiciach prijala patričné opatrenie a zriadila sa tzv. Miestna jednota Československého hasičstva.

V roku 1950 sa vzdal funkcie veliteľa hasičského zboru Pavel Koyš. V tom istom čase odišiel do cementárne pracovať ako bezpečnostný technik aj ďalší zaniatený hasič Ondrej Peterka. Hneď v ďalšom roku zakladá v cementárni požiarne družstvo. Nástupcom po P. Koyšovi sa do roku 1952 stáva Jaroslav Peterka.

Na začiatku roka 1953 sa premenovali hasičské zbory na organizácie Československého zväzu požiarnej ochrany a namiesto „hasič“ sa začalo používať „požiarnik“. Hlavnou úlohou tejto organizácie sa stala prevencia, ktorá sa zameriavala na

prehliadky a vysvetľovaciú – osvetovú činnosť najmä v obdobiach jarného upratovania, ochrany úrody a lesov pred požiarmi a na obdobie vykurovania. Kladnú úlohu v tomto čase zohrali žiaci vtedajšej Osemročnej školy – odvtedy sa dotovalo ich hliadkovanie cez obdobie ťatvy popri železničnej trati.

BOHATÉ ŠESŤDESIATE ROKY NA POŽIARNICKÝ ŠPORT

Zväz požiarnej ochrany v Ladcoch má v roku 1961 najviac starostí s prístavbou a modernizáciou hasičskej zbrojnice, kde sa robia niektoré stavebné a technické úpravy. V tomto roku sa požiarne družstvo z Ladiec zúčastňuje likvidácie najväčšieho požiaru v okrese za mnohé desaťročia – v obci Vršatecké Podhradie, kde zhorela takmer celá obec. Uplatnili sa pritom cisterny pri dovoze vody z Váhu.

V roku 1963 oslávila organizácia 80. výročie založenia. Na slávnosť pozvali susedné organizácie na slávnostný aktív i na námetové cvičenie.

V ďalších rokoch priniesli úspechy v požiarňických súťažiach, ale i v celkovej aktivite i mladí požiarnici. Mladí vo veku 13 – 15 ročných sa pripravovali pod vedením Jozefa Mikušínca. Chlapci a dievčatá sa zapojili do ťatevných hliadok mládeže a svojou celkovou prácou získali titul najlepšieho žiackeho požiarneho družstva na Slovensku. Bolo to v roku 1967 a za odmenu boli na 4-dňovom zájazde v Prahe. Organizáciu v týchto rokoch viedol výbor:

Milan Majerík, predseda

Jozef Bednárík, podpredseda

Pavol Kalus ml., podpredseda

Ladislav Nagy, veliteľ

Jozef Mikušinec, vedúci mládeže
Ďalší členovia výboru: Milan Jablonka, Jakub Mičuda, Rudolf Fatura.

V nasledujúcom roku sa žiacke družstvo opäť umiestňuje na prvom mieste na Slovensku. Osobitne hliadka dievčat pod vedením Agnesy Martinákovej, žiačky ZDŠ, ktoré bolo v celoštátnom meradle medzi najlepšimi piatimi družstvami.

Aj rok 1969 priniesol úspech v požiarňickom športe. Zvítazili na okrskovej i okresnej súťaži. Na celoslovenskom kole sa pod vedením Ladislava Nagya spomedzi 38 družstiev umiestnili ako siedmi. Ďalšie zaujímavosti zo života hasičov v Ladcoch sa dozviete v októbrom čísle Ladeckých zvestí.

Na strednom Považí (a nielen tam) vládne v lete požiarňický šport. Na našu veľkú radosť nebyvalý záujem mládeže neobišiel ani Ladce. Naše družstvo žiakov, dorasteniek, žien a mužov sa za 36 dní zúčastnilo desaťkrát na hasičských súťažiach. Ženské družstvo DHZ Ladce prihlásili do Slovensko – Moravskej hasičskej ligy.

Dňa 1. júna boli na okresnej súťaži v Pruskom dorastenky druhé. Na pohárovej súťaži v Krasne sa ženy umiestnili na 6. mieste. Dňa 14. júna v Brvništi naše ženy zvítazili. 21. júna v Moškovciach boli ženy šieste a muži z 32 účastníkov 21. Dňa 22. júna v Dubnici nad Váhom ženy DHZ Ladce opäť zvítazili a muži z 22 účastníkov obsadili tretie miesto.

V ten istý deň 22. júna sa konali v Ladcoch preteky o putovný pohár DHZ. Súťaž mala veľmi dobrý priebeh a organizačne bola dobre pripravená.

Výsledky:

Chlapci: 1. Púchov I, 2. Púchov II, 3. Kvášov, 4. Pruské, 5. Mikušovce, 6. Dolné Ozorovce, 7. Dúlov, 8. Horovce, 9. Iliavka, 10. Tuchyňa, 11. Ladce, 12. Zbora, 13. Dolné Kočkovce

Dievčatá: 1. Mikušovce, 2. Horovce, 3. Košecké Podhradie, 4. Ladce, 5. Pruské, 6. Tuchyňa, 7. Kvášov, 8. Podhorie

Dňa 29. júna obsadili laďčianski muži v Pruskom 5. miesto. Naše hasičské družstvá sa ešte zúčastnili so striedavým úspechom na pretekoch v Iľhrišti (29. júna), vo Hoštinej (5. júna) a v Lúkach (6. júna – ženy tretie).

Už z počtu podujatí – pretekov, na ktorých sa Ladčania zúčastnili, je vidno veľký záujem a aktivizáciu našej hasičskej organizácie o tento šport a požiarňickú problematiku vôbec. Pri podpore poslancov obecného zastupiteľstva, obecného úradu a iste aj všetkých občanov sa pomaly blížia k naplneniu ich sna – mať stabilné hasičské cvičisko.